

Posłuchaj

()

[redacted]

[redacted]Pobłogosław, ojcze.
[redacted] Błogosławieństwem nieustannym niech nas błogosławi Ojciec przedwieczny. Amen.

[redacted]
Z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian
1 Kor 11:20-22
20 Gdy się tedy wespół schodzicie, już nie jest jedzenie wieczerzy Pańskiéj.
21 Bo każdy wieczerzą swą wprzód bierze ku jedzeniu, a jeden łaknie, a drugi jest pijany.
22 Zali domów nie macie do jedzenia i picia? albo kościołem Bożym gardzicie i zawstydzacie te, którzy nie mają? Cóż wam rzekę? Chwalę was? w tem nie chwalę.

℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℣. Bogu niech będą dzięki.

℣. Ofiaruje go wszystko zgromadzenie synów Izraelowych ku wieczorowi Paschy:
℟. I będą jeść mięso i przaśne chleby.
℣. Pascha nasza ofiarowany jest Chrystus: a tak używajmy w przaśnikach szczerości i prawdy.
℟. I będą jeść mięso i przaśne chleby.

℣. Pobłogosław, ojcze.
℟. Jednorodzony Syn Boży niech raczy nas błogosławić i wspierać. Amen.

23 Albowiem ja wziąłem od Pana, com też wam podał: Iż Pan Jezus nocy, której był wydan, wziął chleb,
24 A dzięki uczyniwszy, łamał i rzekł: Bierzcie a jedzcie; to jest ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moje pamiątkę.
25 Także i kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich nowy Testament jest we krwi mojéj. To czyńcie, ilekroć pić będziecie, na pamiątkę moję.
26 Albowiem ilekroć będziecie ten chleb jedli i kielich pili, śmierć Pańską będziecie opowiadać, aż przyjdzie.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Będziecie jeść mięso, a nasycicie się chlebem:
℟. To jest chleb, który dał wam Pan do jedzenia.
℣. Nie Mojżesz wam dał chleb z nieba, ale Ojciec mój daje wam chleb z nieba prawdziwy.
℟. To jest chleb, który dał wam Pan do jedzenia.

℟. Pobłogosław, ojcze.
℣. Łaska Ducha Świętego niech oświeca zmysły i serca nasze. Amen.

[redacted]
[redacted]
27 A tak, ktobykolwiek jadł ten chleb, albo pił kielich Pański niegodnie, będzie winien ciała i krwie Pańskiéj.
28 Niechaj że doświadczy samego siebie człowiek, a tak niech je z chleba tego i z kielicha pije.
29 Albowiem który je i pije niegodnie, sąd sobie je i pije, nie rozsądzając ciała Pańskiego.
30 Dlatego między wami wiele chorych i słabych, i wiele ich zasnęło.
31 Bo, byśmy się sami sądzili, nie bylibyśmy sądzeni.
32 Lecz gdy bywamy sądzeni, od Pana bywamy karani, abyśmy nie byli z tym światem potępieni.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

[redacted] Eliasz obejrzał się, a oto u głowy jego podpłomny chleb: który wstawszy jadł i pił:
[redacted]I chodził mocą onego jadła aż do góry Bożéj.
[redacted]eźliby kto pożywał tego chleba, żyć będzie na wiek.
[redacted] chodził mocą onego jadła aż do góry Bożéj.
[redacted] Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
[redacted]I chodził mocą onego jadła aż do góry Bożéj.

[redacted]

[redacted] Pobłogosław, ojcze.
[redacted]. Bóg Ojciec wszechmogący niech będzie nam przychylny i łaskawy. Amen.

[redacted]
[redacted]
[redacted]

Niezmierzone korzyści, którymi dobroć Boża obdarzyła lud chrześcijański, obdarzyły ich godnością ponad wszelką cenę. „Który naród ma tak dobrze, że jego bogowie są tak blisko, jak nasz Bóg nam?” Jednorodzony Syn Boży, chcąc nas uczynić uczestnikami swojego bóstwa, przyjął naszą naturę, aby stawszy się człowiekiem, ludzi uczynić bogami. Co więcej, to co od nas przyjął, w całości przeznaczył dla naszego zbawienia. Albowiem ciało swoje ofiarował Bogu Ojcu na ołtarzu krzyża, jako przebłaganie za nas. Krew swoją wylał jako cenę i jako obmycie, abyśmy wykupieni z nieszczęsnej niewoli, zostali

oczyszczeni ze wszystkich grzechów. Aby zaś na zawsze trwała wśród nas pamięć o tak wielkim dobrodziejstwie, ciało swe jako posiłek, krew swoją jako napój, pod postacią chleba i wina nam zostawił.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℣. Gdy oni wieczerzali, wziął Jezus chleb i błogosławił i łamał i dawał uczniom swoim i rzekł:
℟ Bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje.
℣ Mówili mężowie przybytku mego: Ktoby dał z mięsa jego, abyśmy się nasycili?
℟ Bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje.

℣ Pobłogosław, ojcze.
[redacted]. Niech Chrystus obdarzy nas radością życia wiecznego. Amen.

[redacted]
O cenna i wspaniała Uczto, zbawienna i pełna wszelkiej słodyczy! Cóż może być nad nią wspanialszego? Na niej bowiem nie mięso kozłów i cielców, jak kiedyś w prawie, ale sam Chrystus, prawdziwy Bóg, podawany jest tutaj do spożywania. Czy istnieje sakrament cudowniejszy od tego? W nim to bowiem chleb i wino zmieniają się rzeczywiście w Ciało i krew Chrystusa: stąd też Chrystus Bóg i człowiek doskonały zawiera się pod postacią chleba i wina. Jego wierni jedzą go, ale on nie staje się zniekształcony; co więcej, gdy ten sakrament zostaje złamany, w każdym kawałku pozostaje cały. Przypadłości jednak, bez wątpienia, pozostają te same, tak więc wiara może być ćwiczona, kiedy widzialne jest niewidzialnie skryte w innej formie. Nic

dziwnego, że zmysły, oceniając na podstawie przypadłości, są w błędzie.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Jezus wziął kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich nowy Testament jest we krwi mojéj:
℟. To czyńcie, na pamiątkę moję.
℣. Pamięcią pomnieć będę, i uschnie we mnie dusza moja.
℟. To czyńcie, na pamiątkę moję.

℣. Pobłogosław, ojcze.
[redacted]. Niech Bóg wznieci w sercach naszych ogień swojej miłości. Amen.

[redacted]
Żaden inny sakrament nie jest tak zbawienny; on oczyszcza z grzechów, pomnaża cnoty, duszę nasyca obfitością duchowych darów. Ofiarowany w Kościele tak za żywych, jak i za zmarłych, aby był pożytkiem dla wszystkich, bo dla dobra wszystkich został ustanowiony. Słodyczy tego Sakramentu nie sposób wypowiedzieć. Słodyczy Sakramentu, w którym duchowa pociecha jest zasysana z samego źródła, i który jest przypomnieniem niezmierzonej miłości, jaką Chrystus pokazał w swojej męce. By głębiej wzruszyć serca wiernych, na ostatniej wieczerzy, gdy świętował Paschę z uczniami, gdy miał odejść do Ojca, ustanowił ten sakrament, jako wieczystą pamiątkę swej męki, wypełnienie dawnych figur, najcudowniejsze ze swoich dzieł, i jako szczególną pociechę dla smucących się z powodu Jego odejścia.

Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
. Bogu niech będą dzięki.

Jam jest chleb żywota: ojcowie wasi jedli mannę na puszczy, a pomarli:
Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.
Jam jest chleb żywy, który z nieba zstąpił: jeśliby kto pożywał tego chleba, żyć będzie na wieki.
Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.
Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.

Pobłogosław, ojcze.
. Czytanie Ewangelii niech będzie nam zbawieniem i obroną. Amen.

Onego czasu: Rzekł Jezus rzeszom żydowskim: „Ciało moje prawdziwie jest pokarmem, a Krew moja prawdziwie jest napojem”. Kto pożywa moje ciało i pije moją krew, we mnie mieszka, a ja w nim. Jako mię posłał żyjący Ojciec – i ja żyję dla

Ojca, a kto pożywa mnie, i on żyć będzie dla mnie. To jest chleb, który zstąpił z nieba. Nie jako ojcowie wasi spożywali mannę i pomarli. Kto pożywa tego chleba, żyć będzie na wieki».

[redacted]

Jak ludzie przez pokarm i napój osiągają to, iż nie łakną ani pragną, tak też prawdziwie udziela tego tylko ten pokarm i napój, który pożywających czyni nieśmiertelnymi i nieskazitelnymi. Tak powstaje owa wspólnota świętych, gdzie będzie pokój i jedność pełna i doskonała. Dlatego więc, jak to już przed nami pojmowali ludzie Boży, Pan nasz Jezus Chrystus Ciało swoje i Krew swoją w tych rzeczach ukazał, które z wielu do czegoś jednego się sprowadzają. Chleb bowiem powstaje z wielu ziaren, wino zaś z wielu gron winnych w jedno spływa. Wreszcie już wyjaśnia, jak się stanie to, co mówi; co to znaczy „pożywać Jego Ciało i pić Jego Krew”.

[redacted]Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
[redacted] Bogu niech będą dzięki.

[redacted] Kto pożywa moje Ciało i pije moją Krew,
[redacted] We Mnie mieszka, a Ja w nim.
[redacted]. Nie ma innego, równie wielkiego narodu, który by miał bogów tak bliskich sobie, jak bliski jest Bóg nasz.
[redacted] We Mnie mieszka, a Ja w nim.

[redacted] Pobłogosław, ojcze.

[redacted]. Pomoc Boża niech będzie z nami zawsze. Amen.

[redacted]

Kto pożywa moje Ciało i pije moją Krew, we Mnie mieszka, a Ja w nim. Przeto spożywanie pokarmu i picie napoju oznacza pozostawać w Chrystusie i Tego, który pozostaje, mieć w sobie. Toteż kto nie pozostaje w Chrystusie i w którym Chrystus nie pozostaje, niewątpliwie nie pożywa duchowo Ciała Jego i nie pije Krwi Jego chociaż cieleśnie i widzialnie dotyka zębami Sakramentu Ciała i Krwi Chrystusa, lecz raczej tak doniosły Sakrament na potępienie sobie spożywa i pije bo odważa się, będąc nieczystym, przystąpić do Sakramentów Chrystusa, które niegodnie przyjmuje, jeśli nie jest czysty. O takich powiedziano: Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.
[redacted] Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
[redacted]Bogu niech będą dzięki.

[redacted]Posłał Mię żyjący Ojciec i Ja żyję dla Ojca,
[redacted] A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.
[redacted]Pan go nakarmił chlebem życia i mądrości.
[redacted] A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.
[redacted]Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
[redacted]A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.

[redacted] Pobłogosław, ojcze.

[redacted]. Niech Król Aniołów zaprowadzi swój lud do królestwa na wysokości. Amen.

[redacted]
Jako Mię – mówi – posłał żyjący Ojciec – i Ja żyję dla Ojca, a kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie. Jakby chciał przez to powiedzieć: „To, abym żył dla Ojca, znaczy, abym jako do większego zwrócił życie moje po wyniszczeniu, na które On Mnie posłał; to zaś, aby kto żył dla Mnie, sprawia udział ze Mną, bo Mnie spożywa. Ja więc żyję upokorzony dla Ojca, wierny zaś żyje dla Mnie w swoim wyniesieniu”. Jeśli jednak w tym znaczeniu powiedziano: Żyję dla Ojca, ponieważ Syn jest z Ojca, a nie Ojciec z Syna, to równość Ojca i Syna nie została naruszona. Mówiąc jednak: A kto pożywa Mnie i on żyć będzie dla Mnie, nie zaznaczył swej równości z nami, ale wskazał łaskę, jakiej udziela, będąc Pośrednikiem.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

[redacted]{z Temporału}
[redacted] Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
[redacted]A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
Módlmy się.
Boże, któryś nam w tym cudownym Sakramencie zostawił pamiątkę Męki swojej, prosimy Cię, daj nam tak czcić świętą tajemnicę Ciała i Krwi Twojej, abyśmy skutki odkupienia w duszach naszych zawsze odczuwali.
Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków.

℟. Amen

[redacted]

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related